

Sygn. akt I ACz 225/16

POSTANOWIENIE

Dnia 27 kwietnia 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Dariusz Rostał
Sędziowie:	SA Agnieszka Sołtyka SA Artur Kowalewski (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 27 kwietnia 2016 r., na posiedzeniu niejawnym, w S.

sprawy z powództwa M. P.

przeciwko R. P., redaktorowi naczelnemu gazety „(...)”; B. C. i wydawcy (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

o zadośćuczynienie

w przedmiocie zażalenia powoda na zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Okręgowym w Koszalinie z 25 lutego 2016r., sygn. I C 348/15

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie

SSA A. Sołtyka SSA D. Rostał SSA A. Kowalewski

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 25 lutego 2016r. Przewodniczący w Sądzie Okręgowym w Koszalinie zwrócił pozew wniesiony przez M. P..

Podstawą powyższego rozstrzygnięcia były okoliczności, zgodnie z którymi zarządzeniem z dnia 16 lutego 2016 roku wezwano powoda do usunięcia braku formalnego pozwu przez nadesłanie dwóch odpisów pozwu i trzech załączników do pozwu, w terminie tygodniowym pod rygorem jego zwrotu. Powyższe zarządzenie powód otrzymał 18 lutego 2016 roku i w określonym przez Przewodniczącego terminie nie usunął braków formalnych podnosząc, że to z winy sądu pozew jest niekompletny.

W ocenie Przewodniczącego zarzut podniesiony przez powoda jest niezasadny. Z analizy treści pozwu i prezentaty biura podawczego Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 10 lipca 2015 roku wynika, że do pozwu dołączone były trzy załączniki – wydruk strony internetowej z 10 czerwca 2013 roku, odpis pozwu zawierający prezentatę sądu z 31 lipca 2014 roku (1 załącznik), odpis pozwu zawierający prezentatę sądu z 18 maja 2015 roku (1 egzemplarz). Do odpisów pozwu powód nie dołączył załącznika w postaci wydruku strony internetowej z 10 czerwca 2013 roku.

Przewodniczący podniósł, że skoro powód wskazał trzech pozwanych w niniejszym postępowaniu, to tym samym powód był zobowiązany do przedłożenia trzech odpisów pozwu, dla każdego z pozwanych oraz trzech kopii wskazanego

wydruku. W związku z tym, powód został wezwany do usunięcia braków formalnych, do którego ustosunkował się poprzez złożenie pisma procesowego, w którym oświadczył, że przesłał do sądu kompletny pozew z załącznikami już w 2013r. W konsekwencji na podstawie art. 130 § 1 i 2 k.p.c. zwrócono pozew.

Powyższe rozstrzygnięcie zaskarżył powód wskazując, że przedłożył kompletny pozew wraz z załącznikami, ponieważ przedmiotowa sprawa była już rozpatrywana czterokrotnie (I C 49/14, 421/14, 260/15 i obecna I C 348/15). Powód podniósł, że twierdzenia Sądu Okręgowego odnośnie konieczności uzupełnienia pozwu są nielogiczne, ponieważ okoliczność pełnej dokumentacji była już poddawana weryfikacji. W ocenie powoda, Sąd niezasadnie wydał zarządzenie o zwrocie pozwu w sytuacji, gdy przedłożone zostały mu już wcześniej wszystkie dokumenty.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jako nieuzasadnione podlegało oddaleniu.

W rozpoznawanej sprawie podstawę faktyczną zwrotu pozwu stanowiło nieuzupełnienie przez powoda braku formalnego pozwu polegającego na niezłączeniu jego odpisów i załączników dla strony przeciwnej. Jak wynika z akt sprawy, powód został wezwany do uzupełnienia powyższego braku poprzez złożenie dwóch odpisów i trzech załączników dla pozwanych na podstawie zarządzenia Przewodniczącego z dnia 16 lutego 2016 roku, w terminie tygodniowym pod rygorem zwrotu pozwu. Wezwanie zostało doręczone powodowi za pośrednictwem administracji Zakładu Karnego w K. w dniu 18 lutego 2016 roku. Powód poza złożeniem pisma datowanego na dzień 18 lutego 2016r., nie zastosował się do treści wezwania, co przesądziło o zastosowaniu sankcji zawartej w przepisie 130 § 2 k.p.c. i wydaniu zarządzenia z 25 lutego 2016r.

Przepis art. 128 k.p.c. wyraźnie zobowiązuje każdego uczestnika postępowania wnoszącego pismo procesowe do dołączania do niego zarówno odpisów tego pisma, jak i załączników, w zależności od ilości podmiotów biorących udział w sprawie. Ustawodawca w żaden sposób nie zwolnił uczestnika postępowania z obowiązku uregulowanego w powołanym przepisie w sytuacji gdy w innych postępowaniach przedkładał analogiczne dokumenty. Tym samym podnoszony przez powoda w zażaleniu fakt składania przez niego dokumentów w innych prowadzonych przez niego postępowaniach nawet w tym samym sądzie, nie jest równoznaczne z tym, że sąd jest uprawniony do dysponowania przedmiotowymi dokumentami w niniejszej sprawie, jak również nie zwalnia powoda z obowiązku ich każdorazowego przedłożenia w każdej nowo inicjowanej sprawie, w której na nie się powołuje. Na gruncie niniejszego postępowania, odnoszącego się do prawidłowości zastosowania art. 130 § 2 k.p.c., podnoszone przez powoda argumenty nie mają znaczenia prawnego. Powód nie zastosował się do obowiązku z art. 128 k.p.c., a wyżej wskazany przepis nie pozostawia Przewodniczącemu możliwości podjęcia innych decyzji jak tylko zwrot pozwu, z uwagi na treść dyspozycji „zwraca pismo stronie”.

Na marginesie należy wskazać, że bezzasadne jest twierdzenie powoda o rzekomym gubieniu dokumentów przez Sąd Okręgowy. Liczba załączników złożonych przez powoda została stwierdzona w prezentacji na egzemplarzu pozwu znajdującego się w aktach sprawy (k. 2). Urzędowe potwierdzenie tego faktu przez pracowników biura podawczego Sądu stanowi w tym wypadku w pełni przekonujący dowód niewłaściwego wypełnienia przez skarżącego obowiązku w świetle art. 128 k.p.c. i prawidłowości wezwania do uzupełnienia braków formalnych złożonego pozwu. Okoliczności wskazane w uzasadnieniu zażalenia nie mogą stanowić miarodajnej podstawy dla zakwestionowania urzędowego wpisu w aktach sądowych (por. postanowienie SN z dnia 17 marca 2011r., IV CZ 131/10, Legalis nr 427644).

W konsekwencji, na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. i 398 k.p.c., orzeczono jak w sentencji orzeczenia.

SSA A. Sołtyka SSA D. Rystał SSA A. Kowalewski